

Tanulási különbségek és inklúzió az idegennyelv oktatásban
Norwich, 2019. július 22 - augusztus 3.

Havas Judit beszámolója

Akkor kezdtem a fenti témával foglalkozni, amikor közel egy évtizede megkezdtem munkámat a Neuban. Szemlátomást évről évre sajnos egyre több diákonál tapasztalom bizonyos tanulási kompetenciák, stratégiák hiányát vagy „sérültségét”, ezért döntöttem úgy, hogy megpróbálok némi tudásra, szakmai fogásra szert tenni. Kapóra jött nekem, hogy az Erasmus segítségével két hetet tölthettem Angliában, bízva abban, hogy a célnyelv használata nyelvtudásomat is kicsit fejleszti és nemzetközi kapcsolatokra is szert tehetek.

Amikor még itthon tervezgettem az utat, arra vágytam, hogy egy izgalmas, jól hasznosítható tudást és tapasztalatot, kellemes élményeket biztosító utazást hagyjak a hátam mögött. Az utazás oda-vissza irányba is elég izgalmasra sikerült, mivel csak alig 40 percet hagytam magamnak a reptéri transzferre az óriási méretű amsterdami Schiphol-on.

A tanfolyam helyszínéül egy nagyon jó könyvtárral és informatikai háttérrel megtámogatott, ragyogó „kiszolgáló személyzettel” ellátott intézmény szolgált, a NILE (Norwich Institute for Language Education). Pár csoporttársammal jókat viccelődtünk az intézet nevén, mondván, hogy nem kell a jó meleg Egyiptomba utaznunk nyáron, ha látni akarjuk a Nílust. ☺

A „folyó” bejárata előtt nem Godot-ra várva.

Amikor mérlegelni kellett, hogy hol legyek elszállásolva, egyértelmű volt számomra, hogy a kollégiumi elhelyezést választom. A University of East Anglia hatalmas campus-án (vasárnapi) megérkezésemkor alig két emberrel találkoztam, akik közül az egyik egy olasz lány volt a leendő csoportomból és így már ketten bolyongtunk az óriási területen saját épületünket illetve szobánkat keresve. Alig másfél óra elteltével végülis megtaláltuk a számunkra előkészített szobáinkat. A tanfolyam első hetében majdnem minden nap meg tudtuk javítani a legközelebbi buszmegállótól az ágyunkig való eljutás szintidejét, pedig volt nálunk térkép. ☺ Aki elég jó fekvésű szobát kapott, annak még a wifi is működött, de több, különböző nemzetiségű diákkal együtt kudarcot vallott szinte minden próbálkozásunk e téren. Egyszer az egyik lánnyal megpróbáltuk bejárni az egész campus-t, de csak a csodálatos tóig jutottunk a sok mókussal, akik elkísértek utunkon. A látvány és vándortársaink kárpótoltak sok mindenért.

Ezek kutatóintézetek és előadó-
termek épületei,

nekünk pedig ilyen épületben volt
a szállásunk.

Nagy szerencsém volt, mert kis létszámú csoportomban egyedül képviseltem országunkat, így elég sokat beszélgethettem „nemzetköziangolul” a két olasz és egy-egy bolgár, cseh és spanyol kolléganővel. Ahányan voltunk, annyi féle résztét fedtük le az oktatásnak: volt középiskolai és tanárképző főiskolai tanár, mozgássérült fiatalokkal foglalkozó fejlesztőpedagógus és magániskolában tanító nem-nyelvtanár közöttünk. Ez így elég nagy gondot is okozott „osztályfőnökünknek”, aki az óráink jelentős részén alsótagozatos gyerekeknek készített feladatokat és eszközöket mutatott be nekünk. Ezzel ellentétben a hangulat szinte minden órán remek volt, könnyen visszaváltoztunk 6-10 éves gyerekekké. ☺

Itt éppen azt kérték tőlünk, csináljunk úgy, mintha szeretnénk, hogy minket fényképeznek, de az óráink jelentős része valóban vidáman telt - tananyagtól függetlenül. A kialakított kapcsolatokat sajnos nem nagyon lehet szakmailag hasznosítani, mert a csoport nagyon vegyes összetétele és a mindannyiunktól eltérő elméleti ismeretek és gyakorlati feladatok, módszerek jelentősen eltérő korosztályra alkalmazhatók csak.

Túl sok szabadidővel nem nagyon rendelkezünk, mindenki szorgalmasan készítette a házi feladatait, úti beszámolóit, de azért a szervezők is kitettek magukért: „segítségükkel” megpróbáltuk legalább kívülről felfedezni Norwich kocsmáinak közel 1/70-edét, részt vehettünk egy külön a mi számunkra szervezett nemzetközi esten (én a Neut mutattam be) és próbáltam további kapcsolatokra szert tenni és Cambridge-be is eljutottunk.

Az én aprócska csoportom (a tanfolyam második hetére ráadásul már csak négyen) igyekezett mindenhol együtt tölteni az időt, így közösen utaztunk el a tengerhez az egyetlen közös vasárnapunkon. Hatalmasakat nevtünk, bár a szél igyekezett keresztbe tenni nekünk.

A nemzetközi est résztvevőinek szűkebb köre.

A King's College Chapel előtt Cambridge-ben...

Egy kicsit fújt a szél Cromerben, a tengerparton.

Mindent összevetve azt gondolom, köszönettel tartozom az Erasmusnak és külön a NeuErasmusnak, hogy lehetőséget biztosított erre az utazásra. Jó volt ismerkedni új kollégákkal és módszereikkel, gyakorlataikkal.

Végezetül álljon itt a mi csoportunk mottója (eredeti norwich-i gyűjtés):

